

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 653

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 204 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	2–5
ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA		
63.	— Hotărâre pentru aprobarea Procedurii de avizare a cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie.....	6–13
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI		
	Hotărârea din 7 martie 2023 în Cauza Stoicu împotriva României	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 204**

din 20 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ioan Bercea, Costel Guzganu, Teofil Gyozo Jeleru, Viorel Popa, Dumitru Liviu Sârbu, Ionel Toma și Mihai Alexandrescu în Dosarul nr. 34.906/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.357D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prevederile criticate sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 195 din 7 aprilie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 7.737 din 15 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 34.906/3/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, ale art. 9 din Legea nr. 283/2011, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Bercea, Costel Guzganu, Teofil Gyozo Jeleru, Viorel Popa, Dumitru Liviu Sârbu, Ionel Toma și Mihai Alexandrescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a părților la plata ajutorului la trecerea în rezervă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că excepția vizează problematica neacordării până în prezent a ajutoarelor la trecerea în rezervă, convenite cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare [ajutoare prevăzute de art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII secțiunea 2 la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice], pentru perioada 2010—2017. Cu privire la aceasta, autorii excepției solicită Curții Constituționale sancționarea, la nivel constituțional, a legiuitorului (primar sau delegat) pentru erorile intervenite în procesul de legiferare care vizează, în principal, următoarele aspecte: lipsa de previzibilitate a actelor normative referitoare

la măsura suspendării repetate a acestor drepturi; contracararea măsurilor legislative adoptate de către Parlament cu prevederi din ordonanțe de urgență ale Guvernului; crearea unei situații mai favorabile statului român, prin emiterea și aplicarea unui nou act normativ, într-un proces pendinte.

6. Cu privire la lipsa de previzibilitate a textelor de lege criticate, autorii excepției arată că suspendarea repetată a dreptului la ajutoare, pentru mai mulți ani la rând, afectează caracterul previzibil al normelor de lege, deoarece speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport real, este, în realitate, lipsită de conținut. Lipsa de previzibilitate conduce la afectarea caracterului de *lex certa* al normei aplicabile și, implicit, în condițiile unei legi imprecise, la relativizarea garanțiilor care însoțesc dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ce include și dreptul la o apărare eficientă. Prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, *sui generis*, legiuitorul a adus atingere în final demnității umane, iar formularea ambiguă a unui text de lege obligă judecătorul să adauge la lege, să stabilească el însuși în fața cărui eveniment se află (abrogare sau suspendare a unui drept), substituindu-se legiuitorului și, astfel, fiind obligat să încalce principiul separației puterilor în stat. Practic, aceeași normă poate fi judecată cu două măsuri diferite de către instanțe, ceea ce s-a întâmplat și în cazul acordării ajutoarelor la trecerea în rezervă: majoritatea instanțelor au apreciat că actele normative anuale nu au fost acte normative de suspendare și au fost doar câteva cazuri izolate în care instanțele au stabilit că aceste acte normative au suspendat dreptul la ajutoare. Din cauza lipsei de claritate și previzibilitate, este încălcat dreptul la un proces echitabil, pentru că acestea constituie o condiție *sine qua non* a calității și constituționalității normei juridice.

7. Autorii excepției mai susțin că textele de lege contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție. În acest sens arată că textele criticate nu respectă normele de tehnică legislativă, întrucât, fără a abroga dispozițiile art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII secțiunea 2 la Legea-cadru nr. 284/2010, legiuitorul îndeamnă la nerespectarea acestora, fără a se înscrie în niciunul dintre evenimentele legislative prevăzute în cadrul Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

8. Referitor la încălcarea art. 61, a art. 102 și a art. 115 alin. (4) din Constituție, se susține că adoptarea art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul drepturilor salariale suplimentare. Totodată, prin adoptarea acestui act normativ, Guvernul a încălcat comportamentul constituțional loial, ceea ce contravine principiului separației puterilor în stat.

9. În susținerea celor mai sus arătate, autorii excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la condiția de claritate și previzibilitate a normei legale. De asemenea, se arată că, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Curtea Constituțională a statuat că, deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.

10. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul actului de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, ale art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Referitor la art. 9 din Legea nr. 283/2011, Curtea observă că autorii excepției critică, în realitate, dispozițiile art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. În concluzie, analizând motivarea autorilor excepției, Curtea constată că aceștia critică următoarele dispoziții:

— Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010: „*În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”;

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013”;

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”;

— Art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”

15. Curtea constată că, în prezent, dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) referitoare la statul român, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 102 referitor la rolul și structura Guvernului, art. 115 alin. (4) privind condițiile emiterii ordonanțelor de urgență și art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, din perspectiva aceluiași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 16 februarie 2023, Decizia nr. 284 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 26 iulie 2019, Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2019, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, sau prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015. Prin aceste decizii, respingând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea a statuat, de principiu, că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă

beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

18. Analizând criticile de neconstituționalitate extrinsecă, raportate la art. 61 și 108 din Constituție, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, precizată, paragraful 32, Curtea a amintit că, referitor la posibilitatea Guvernului de a suspenda ori de a lipsi de efect dispozițiile unei legi, pe calea ordonanțelor de urgență, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, a statuat că ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Constatând că, în acea speță, adoptarea de către Guvern a ordonanței de urgență criticate a fost neconstituțională, întrucât nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, iar considerentele acesteia au fost preluate și în Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, Decizia nr. 984 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, ori Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. Însă, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, Curtea a stabilit că argumentele referitoare la interdicția Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență care împiedică o lege adoptată de Parlament să își producă efectele nu au vizat și dreptul puterii executive de a reglementa cu privire la drepturi care nu au o consacrare constituțională. Astfel, Curtea a apreciat ca fiind lipsită de temei critica de neconstituționalitate formulată în raport cu prevederile art. 1 alin. (4), ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului și ale art. 102 referitor la rolul și structura Guvernului (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, paragraful 23).

19. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, paragrafele 34 și 35, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost adoptate cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018, precizată, paragraful 51).

20. Prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, precizată, paragrafele 50 și 51, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anii 2017—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Noua reglementare — Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017 — nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012—2016 inclusiv (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, paragrafele 58 și 59).

21. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 60, și Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 87, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010—2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragrafele 96—98). În aceste decizii, Curtea a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015. Astfel, în interpretarea instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, iar dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară.

22. Curtea a mai reținut, la paragraful 62 al Deciziei nr. 472 din 8 iulie 2021, că autorii au înțeles greșit semnificația abrogării art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, urmarea acestei abrogări este previzibilă și clară în sensul că, dacă personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de

Legea-cadru nr. 284/2010. Totodată, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, paragraful 20, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum* (a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, precitată, paragraful 30, precum și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, paragraful 19).

23. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a arătat că textul constituțional invocat privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu ce constituie cadrul pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Având în vedere acestea, precum și faptul că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textele criticate nu fac parte din această categorie a drepturilor fundamentale, Curtea a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

24. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 21 și 24 din Constituție, prin Decizia nr. 284 din 7 mai 2019, anterior citată, paragraful 51, Curtea a reținut că susținerile privind încălcarea art. 21 și 24 din Constituție reprezintă, de fapt, o problemă de legalitate, asupra căreia s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu una de constituționalitate, care să poată fi analizată de Curtea Constituțională.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Bercea, Costel Guzganu, Teofil Gyozo Jeleru, Viorel Popa, Dumitru Liviu Sârbu, Ionel Toma și Mihai Alexandrescu în Dosarul nr. 34.906/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 11 art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Procedurii de avizare a cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie

Având în vedere:

— Procesul-verbal de ședință înregistrat cu nr. 2.911 din 3.07.2023, întocmit în urma ședinței extraordinare a Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România;

— dispozițiile art. 20 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 2 alin. (2), art. 5, art. 34—36 și ale art. 39 din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017;

— dispozițiile art. 11 și 20 din Regulamentul intern de organizare și funcționare a Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.056/2019, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Hotărârii Adunării generale naționale a Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 16/2020 privind aprobarea Regulamentului pentru desfășurarea ședințelor organelor de conducere ale Colegiului Fizioterapeuților din România,

luând în considerare:

— Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 934/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

Consiliul național al Colegiului Fizioterapeuților din România, întrunit în ședința din data de 3 iulie 2023, emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de avizare a cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România,
Nicoleta-Daniela Stanca

PROCEDURĂ**de avizare a cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie**

Art. 1. — (1) Avizul pentru înființarea de către fizioterapeuți a unui cabinet de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie sau a unui punct de lucru secundar, precum și pentru modificarea activității cabinetului de liberă practică, prevăzut în anexele nr. 1a—1c, este emis, la cerere, de către colegiile teritoriale ale Colegiului Fizioterapeuților din România, denumit în continuare CFZRO.

(2) Cererea se depune la colegiul teritorial al CFRZO pe raza căruia urmează a se înființa cabinetul de liberă practică/punctul de lucru secundar al cabinetului de liberă practică/funcționează cabinetul de liberă practică deja autorizat, dar a cărui activitate se modifică.

(3) Cererea de la alin. (2) poate fi depusă personal de către solicitant, prin împuternicit (cu procură notarială specială) sau prin curier rapid, achitat de către solicitant, la sediul colegiului teritorial.

Art. 2. — (1) Pentru înființarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie fără personalitate juridică sau a unui punct de lucru secundar, avizul prevăzut la art. 1 alin. (1) se eliberează în baza următoarelor documente:

a) cerere prin care titularul solicită avizul specificând activitățile de fizioterapie care vor fi furnizate, după caz, de către cabinetul de liberă practică, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2;

b) actul de identitate al titularului;

c) dovada deținerii legale a spațiului în care urmează să funcționeze cabinetul de liberă practică (contract de închiriere/de comodat/de donație, act de proprietate/concesiune etc.), însoțită de schița spațiului;

d) regulamentul de organizare și funcționare a cabinetului de liberă practică;

e) raportul favorabil întocmit de către reprezentanții colegiului teritorial din cadrul CFZRO competent conform art. 1 alin. (2), cu privire la criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie menționate în cererea de avizare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3;

f) programul de lucru al cabinetului de liberă practică asumat prin semnătura reprezentantului legal;

g) documente care atestă experiența profesională dobândită de cel puțin 3 ani în exercitarea profesiei a titularului cabinetului de liberă practică (adeverințe eliberate de angajator, extras din REVISAL, adeverință eliberată de Casa Națională de Pensii, adeverință de venit eliberată de Agenția Națională de Administrare Fiscală, contract de voluntariat, încheiat în conformitate cu prevederile Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare, și certificatul de voluntariat emis de către organizațiile gazdă, încheiat conform art. 10 alin. (4) din Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare; vechimea acumulată în perioada de voluntariat se calculează în funcție de timpul efectiv de lucru prestat etc.);

h) dovada achitării taxei de avizare, stabilită prin hotărâre a Consiliului național al CFZRO;

i) convenția de constituire a cabinetelor de practică grupate sau asociate sau contractul de societate civilă prin care se constituie societatea civilă de practică pentru servicii publice conexe actului medical, după caz.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c), g) și i) se depun în copii certificate pentru conformitate.

Art. 3. — (1) Pentru înființarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie cu personalitate juridică sau a unui punct de lucru secundar, avizul prevăzut la art. 1 alin. (1) se eliberează în baza următoarelor documente:

a) cerere prin care reprezentantul legal solicită avizul specificând activitățile de fizioterapie care vor fi furnizate, după caz, de către cabinetul de practică independentă, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2;

b) actul de identitate al reprezentantului legal;

c) dovada deținerii legale a spațiului în care urmează să funcționeze cabinetul de liberă practică (contract de închiriere/de comodat/de donație, act de proprietate/concesiune etc.), însoțită de schița spațiului;

d) regulamentul de organizare și funcționare a cabinetului de liberă practică;

e) raportul favorabil întocmit de către reprezentanții colegiului teritorial din cadrul CFZRO competent conform art. 1 alin. (2), cu privire la criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie menționate în cererea de avizare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3;

f) programul de lucru al cabinetului de liberă practică asumat prin semnătura reprezentantului legal;

g) documente care atestă experiența profesională dobândită de cel puțin 3 ani în exercitarea profesiei a administratorului, a reprezentantului legal ori a cel puțin unei treimi din numărul membrilor consiliului de administrație/membrilor fondatori ai persoanei juridice înființate potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau a profesionistului/profioniștilor din cadrul organizației neguvernamentale înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare (adeverințe eliberate de angajator, extras din REVISAL, adeverință eliberată de Casa Națională de Pensii, adeverință de venit eliberată de ANAF, contract de voluntariat, încheiat în conformitate cu prevederile Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare, și certificatul de voluntariat emis de către organizațiile gazdă, încheiat conform art. 10 alin. (4) din Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare; vechimea acumulată în perioada de voluntariat se calculează în funcție de timpul efectiv de lucru prestat etc.);

h) dovada achitării taxei de avizare, stabilită prin hotărâre a Consiliului național al CFZRO;

i) certificatul de înregistrare la registrul comerțului, respectiv certificatul de înregistrare în registrul persoanelor juridice ori hotărârea judecătorească de înființare sau actul de acordare a personalității juridice;

j) pentru cabinetele de liberă practică cu personalitate juridică înființate potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actul constitutiv din care să reiasă că persoana juridică are drept obiect de activitate furnizarea de servicii publice conexe actului medical de fizioterapie, dacă este cazul;

k) pentru asociațiile și fundațiile înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, statutul persoanei juridice din care să reiasă că persoana juridică are drept scop și obiectiv furnizarea de servicii conexe actului medical de fizioterapie.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c), g), i), j) și k) se depun în copii certificate pentru conformitate.

Art. 4. — (1) Titularul/Titularii cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie, respectiv administratorul sau reprezentantul legal sau cel puțin o treime din numărul membrilor consiliului de administrație/membrilor fondatori ai persoanei juridice înființate potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori profesionistul/profesiionistii din cadrul organizației neguvernamentale înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să fie prestatori ai activității conexe actului medical de fizioterapie și să dețină autorizație de liberă practică eliberată de CFZRO, însoțită de avizul anual valabil.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și angajaților/colaboratorilor cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie.

Art. 5. — În cazul unor modificări privind activitatea cabinetului de liberă practică se va emite un nou aviz, în baza următoarelor documente:

a) cererea titularului legal al cabinetului de liberă practică, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2;

b) documentele prevăzute la art. 2 sau 3, după caz;

c) dovada achitării taxei de avizare, stabilită prin hotărâre a Consiliului național al CFZRO.

Art. 6. — (1) Raportul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. e), respectiv la art. 3 alin. (1) lit. e) se întocmește de către reprezentantul colegiului teritorial din cadrul CFZRO competent conform art. 1 alin. (2), în urma unei inspecții care are drept scop verificarea conformității documentelor depuse cu criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie menționate în cererea de avizare.

(2) Reprezentantul colegiului teritorial care va efectua inspecția va fi desemnat de către președintele colegiului teritorial la care a fost depusă cererea, împreună cu documentația, dintre membrii respectivului colegiu teritorial care au o bună reputație și o experiență profesională dobândită de cel puțin 3 ani în exercitarea profesiei.

(3) Data inspecției se stabilește de către reprezentantul colegiului teritorial din cadrul CFZRO desemnat conform

alin. (2), în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la depunerea documentației de la art. 2, respectiv art. 3, cu excepția raportului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. e), respectiv art. 3 alin. (1) lit. e), după caz, și a constatării conformității acesteia cu normele legale în vigoare și cu prezenta procedură.

(4) În cazul în care solicitantul nu poate asigura condițiile efectuării inspecției la data stabilită conform prezentului articol, atunci se va comunica, din oficiu, prin intermediul poștei electronice și/sau prin intermediul poștei/serviciului de curierat, în ambele cazuri cu confirmare de primire, decizia de respingere a cererii de emitere a avizului, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4a, în baza raportului care va cuprinde mențiunea că inspecția nu a putut fi realizată din culpa solicitantului. În cazuri întemeiate, termenul de la alin. (3) poate fi prelungit.

Art. 7. — (1) Termenul de emitere a avizului este de 30 de zile lucrătoare, termen care curge de la data depunerii documentației complete. Documentația completă include și raportul prevăzut la art. 6.

(2) Avizul este emis de către președintele colegiului teritorial al CFZRO la care a fost depusă cererea, împreună cu documentația.

(3) În cazul în care documentația este incompletă sau un document nu este conform cu cerințele legale în vigoare sau cu cerințele prezentei proceduri, se comunică solicitantului cu adresă scrisă, semnată de președintele colegiului teritorial al CFZRO la care a fost depusă cererea, purtând ștampila colegiului teritorial, prin intermediul poștei electronice și/sau prin intermediul poștei/serviciului de curierat, în ambele cazuri cu confirmare de primire, în cel mult 7 zile lucrătoare de la data înregistrării, solicitându-se completarea dosarului. În sensul prezentului alineat, documentația completă nu include și raportul prevăzut la art. 6.

(4) Dacă în termen de 15 zile lucrătoare nu este completată documentația conform alin. (3), atunci dosarul se respinge și procedura de obținere a avizului trebuie reluată.

(5) Atunci când președintele colegiului teritorial al CFZRO la care a fost depusă cererea, împreună cu documentația, decide respingerea emiterii avizului, decizia de respingere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4b, se va comunica solicitantului, prin intermediul poștei electronice și/sau prin intermediul poștei/serviciului de curierat, în ambele cazuri cu confirmare de primire, împreună cu motivele respingerii, în termen de maximum 15 zile de la data depunerii documentației complete.

Art. 8. — Avizul este valabil de la data emiterii. Orice modificare a elementelor prevăzute în aviz trebuie comunicată în scris colegiului teritorial al CFZRO care a eliberat avizul, în maximum 10 zile lucrătoare de la data la care a intervenit modificarea.

Art. 9. — Cererile de eliberare a avizului, însoțite de documentațiile specifice, rapoartele și avizele se înregistrează în registre separate ale colegiilor teritoriale ale CFZRO, în ordinea primirii/emiterii/eliberării, asigurându-se confidențialitatea conținutului acestora.

Art. 10. — Anexele nr. 1a—1c, 2, 3, 4a și 4b fac parte integrantă din prezenta procedură.

AVIZ
pentru înființarea cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe de fizioterapie

Nr. /

Având în vedere Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /, precum și Raportul favorabil privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie nr. /,

în temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

Colegiul Fizioterapeuților

AVIZEAZĂ

Înființarea cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie „.....”, cu desfășurarea activității la sediul situat în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap.

S-a eliberat prezentul aviz pentru a servi la Direcția de Sănătate Publică a Județului / Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Colegiul Fizioterapeuților

Președinte

AVIZ
pentru înființarea unui punct de lucru secundar al cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie

Nr. /

Având în vedere Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /, precum și Raportul favorabil privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie nr. /,

în temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

Colegiul Fizioterapeuților

AVIZEAZĂ

Înființarea unui punct de lucru secundar al cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie „.....”, cu desfășurarea activității la sediul situat în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap.

S-a eliberat prezentul aviz pentru a servi la Direcția de Sănătate Publică a Județului / Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Colegiul Fizioterapeuților

Președinte

AVIZ
pentru modificarea activității cabinetului de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie

Nr. /

Având în vedere Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /, precum și Raportul favorabil privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie nr. /,

În temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

Colegiul Fizioterapeuților

AVIZEAZĂ

Modificarea activității cabinetului de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie „.....”, având Certificatul de înregistrare nr., eliberat de Direcția de Sănătate Publică a Județului/Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București la data de, cu desfășurarea activității la sediul situat în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap.

S-a eliberat prezentul aviz pentru a servi la Direcția de Sănătate Publică a Județului/Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Colegiul Fizioterapeuților

Președinte

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

CERERE

pentru avizarea înființării cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie sau a unui punct de lucru secundar sau pentru modificarea activității cabinetului de liberă practică

Doamnă/Domnule președinte,

Subsemnatul(a), identificat(ă) cu, CNP, cu domiciliul în, strada nr., bloc, scara, etaj, ap.,

în calitate de

persoană autorizată să exercite profesia de fizioterapeut, membru al Colegiului Fizioterapeuților, având NRU, deținând Autorizația de liberă practică nr., emisă de Colegiul Fizioterapeuților la data de, și Avizul anual nr., emis de Colegiul Fizioterapeuților la data de

reprezentant legal al, cu sediul social în

vă rog a elibera avizul conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical, pentru:

înființarea cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie;

înființarea unui punct de lucru secundar al cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie;

modificarea activității cabinetului de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie, având Certificatul de înregistrare nr., eliberat de Direcția de Sănătate Publică la data de, cu forma de exercitare:

cabinet fără personalitate juridică:

cabinet de practică individual;

cabinete de practică grupate;

cabinete de practică asociate;

societate civilă de practică pentru servicii publice conexe actului medical;

cabinet cu personalitate juridică:

cabinete de practică cu personalitate juridică înființate potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

asociație sau fundație înființată potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Anexez prezentei cereri următoarele documente:

dovada deținerii legale a spațiului în care urmează să funcționeze cabinetul de liberă practică (contract de închiriere/de comodat/de donație, act de proprietate/concesiune etc.), însoțită de schița spațiului;

regulamentul de organizare și funcționare a cabinetului de liberă practică;

raportul favorabil, întocmit de către reprezentanții colegiului teritorial din cadrul Colegiului Fizioterapeuților din România pe teritoriul căruia se solicită înființarea, cu privire la criteriile și standardele de dotare corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie menționate în cererea de avizare;

programul de lucru al cabinetului de liberă practică asumat prin semnătura reprezentantului legal;

documente care atestă experiența profesională dobândită de cel puțin 3 ani în exercitarea profesiei a titularului cabinetului de liberă practică/a administratorului societății comerciale sau a reprezentantului legal al persoanei juridice ori a cel puțin unei treimi din numărul membrilor fondatori (adeverințe eliberate de angajator, extras din REVISAL, adeverință eliberată de Casa Națională de Pensii, adeverință de venit eliberată de Agenția Națională de Administrare Fiscală etc.);

dovada achitării taxei de avizare;

- convenția de constituire a cabinetelor de practică grupate sau asociate sau contractul de societate civilă prin care se constituie societatea civilă de practică pentru servicii publice conexe actului medical, după caz;
- certificatul de înregistrare la registrul comerțului, respectiv certificatul de înregistrare în registrul persoanelor juridice ori hotărârea judecătorească de înființare sau actul de acordare a personalității juridice;
- actul constitutiv sau statutul persoanei juridice.

NOTA 1:

Documentele vor fi completate cu raportul întocmit de către reprezentanții colegiului teritorial din cadrul CFZRO competent conform art. 1 alin. (2) din Procedura de avizare a cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie, aprobată prin Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 63/2023, cu privire la criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie menționate în cererea de avizare, după obținerea acestuia.

NOTA 2:

Documentele depuse în copie vor purta mențiunea „conform cu originalul”, numele în clar și semnătura solicitantului.

În cadrul cabinetului de liberă practică își vor desfășura activitatea următorii fizioterapeuți salariați și/sau colaboratori:

1., având NRU, deținând Autorizația de liberă practică nr., emisă de Colegiul Fizioterapeuților la data de, și Avizul anual nr., emis de Colegiul Fizioterapeuților la data de
2., având NRU, deținând Autorizația de liberă practică nr., emisă de Colegiul Fizioterapeuților la data de, și Avizul anual nr., emis de Colegiul Fizioterapeuților la data de
3., având NRU, deținând Autorizația de liberă practică nr., emisă de Colegiul Fizioterapeuților la data de, și Avizul anual nr., emis de Colegiul Fizioterapeuților la data de
4., având NRU, deținând Autorizația de liberă practică nr., emisă de Colegiul Fizioterapeuților la data de, și Avizul anual nr., emis de Colegiul Fizioterapeuților la data de

Declar pe propria răspundere că următoarele condiții de dotare minimă obligatorie sunt îndeplinite de cabinetul de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie (sau de punctul de lucru secundar al cabinetului de liberă practică, după caz):

- 1 spalier;
- 2 saltele;
- oglindă de perete;
- 1 masă de examinare/de terapie simplă;
- 1 bancă;
- 2 instalații-montaje scripeți cu contragreutăți;
- greutăți de diverse mărimi, bastoane, arcuri, cordoane elastice;
- minimum 3—4 dispozitive pentru recuperare funcțională din grupa dispozitive ajutătoare (de exemplu: pedalier, planșetă basculantă, giroplan, levier pentru cvadriceps, roată și scăriță pentru umăr, placă canadiană, placă pentru abilitățile mâinii etc.):

- cântar pentru persoane.

În cadrul cabinetului de liberă practică (sau la punctul de lucru secundar al cabinetului de liberă practică, după caz) vor fi furnizate următoarele activități specifice de fizioterapie:

- examinarea somatofuncțională a pacientului/beneficiarului de servicii de fizioterapie, prin utilizarea, fără a se limita la acestea, a observației și a instrumentelor/tehnichilor/scalelor specifice de evaluare somatofuncțională;
- stabilirea nevoii de intervenție specifică și elaborarea planului fizioterapeutic;
- acordarea asistenței terapeutice și profilactice pentru prevenirea alterării funcției, a limitărilor de activitate și a restricțiilor de participare;
- acordarea asistenței fizioterapeutice și de recuperare în patologii ale sistemelor neuromusculoscheletic, cardiovascular, respirator, digestiv, neuroendocrin, metabolic și urogenital, în domeniul traumatologiei sportive, pediatriei, geriatriei, reumatologiei, ORL și în alte condiții medicale și chirurgicale frecvent întâlnite în practica fizioterapeutului;
- aplicarea activităților specifice de fizioterapie, fără a se limita la acestea, precum:
 - exercițiu fizic cu scop terapeutic;
 - terapie manuală;
 - hidrokinetoterapie;
 - tehnici efectuate cu ajutorul instrumentelor/aparatelor/instalațiilor corespunzătoare, prin aplicare de contenții elastice/adezive/orteze sau prin mecanoterapie;
 - scripetoterapie;
 - electroterapie;
 - termoterapie;
 - imobilizări/posturări;
 - ultrasunete;
 - laser;
 - alte tehnici similare:

Doresc ca avizul să îmi fie transmis astfel:

ridicare personală/de către împuternicit;

prin servicii de curierat cu plata la destinatar, la următoarea adresă: orașul, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul (județul), cod poștal, tel.

Informații privind prelucrarea datelor cu caracter personal

Subsemnatul(a) declar că am luat cunoștință de conținutul notei de informare privind prelucrarea datelor cu caracter personal de către Colegiul Fizioterapeuților din România și cunosc condițiile privind exercitarea drepturilor mele.

Nota de informare se regăsește pe site-ul oficial al Colegiului Fizioterapeuților din România (<https://colegiulfizioterapeutilor.ro>) și la punctele de lucru ale colegiilor teritoriale.

Declar pe propria răspundere, cunoscând dispozițiile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la falsul în declarații, că informațiile prezentate în această cerere și documentele anexate corespund realității.

Data:

Semnătura

*ANEXA Nr. 3
la procedură*

R A P O R T

privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie

Subsemnatul,, reprezentant al Colegiului Fizioterapeuților, desemnat prin Decizia președintelui Colegiului Fizioterapeuților nr., în urma cererii depuse de, cu sediul social în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap., CUI/CIF....., reprezentat de, în calitate de, pentru forma de exercitare:

cabinet fără personalitate juridică:

cabinet de practică individual;

cabinete de practică grupate;

cabinete de practică asociate;

societate civilă de practică pentru servicii publice conexe actului medical;

cabinet cu personalitate juridică:

cabinete de practică cu personalitate juridică înființate potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

asociații și fundații înființate potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

am efectuat inspecția cu privire la condițiile de dotare minimă obligatorie, în conformitate cu prevederile art. 3 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care de desfășoară servicii publice conexe actului medical, a cabinetului de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical de fizioterapie situat în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap. și am constatat că sunt îndeplinite următoarele:

1. condiții de dotare minimă obligatorie:

1 spalier;

2 saltele;

oglindă de perete;

1 masă de examinare/de terapie simplă;

1 bancă;

2 instalații-montaje scripeți cu contragreutăți;

greutăți de diverse mărimi, bastoane, arcuri, cordoane elastice;

minimum 3—4 dispozitive pentru recuperare funcțională din grupa dispozitive ajutătoare (de exemplu: pedaliere, planșetă basculantă, giroplan, levier pentru cvadriceps, roată și scăriță pentru umăr, placă canadiană, placă pentru abilitățile mâinii etc.);

.....
.....
.....
.....

cântar pentru persoane;

alte dotări, trusa de urgență.

2. condiții privind alte dotări:

(Se vor verifica dotările prin raportare la activitățile specifice de fizioterapie menționate în cererea de avizare.)

2.1.

2.2.

2.3.

Alte mențiuni:

.....

.....

Ca urmare a constatării îndeplinirii condițiilor de dotare minimă obligatorie, se emite raportul privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie:

- favorabil;
 nefavorabil.

Colegiul Fizioterapeuților

Reprezentant

.....
 (reprezentant cabinet de liberă practică)

ANEXA Nr. 4a
la procedură

DECIZIA
președintelui Colegiului Fizioterapeuților

Nr. /

Subsemnata/Subsemnatul,, în calitate de președinte al Colegiului Fizioterapeuților, având sediul în, tel., e-mail, CIF 38710536, cont bancar, structură teritorială a Colegiului Fizioterapeuților din România — CFZRO, organizație profesională, cu personalitate juridică, constituit în baza Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare, și a Statutului Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017,

având în vedere Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /, precum și Raportul privind criteriile și standardele de dotare minimă obligatorie corespunzătoare furnizării serviciilor de fizioterapie nr. /

în temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

emit următoarea

DECIZIE:

Art. 1. — Se respinge Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /

Art. 2. — Prezenta decizie se comunică, cu sediul social în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap., CUI/CIF....., reprezentat de, în calitate de

Colegiul Fizioterapeuților

Președinte

ANEXA Nr. 4b
la procedură

DECIZIA
președintelui Colegiului Fizioterapeuților

Nr. /

Subsemnata/Subsemnatul,, în calitate de președinte al Colegiului Fizioterapeuților, având sediul în, tel., e-mail, CIF 38710536, cont bancar, structură teritorială a Colegiului Fizioterapeuților din România — CFZRO, organizație profesională, cu personalitate juridică, constituit în baza Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare, și a Statutului Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017,

având în vedere Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /, constat a fi neconformă, după cum urmează:

În temeiul prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical,

emit următoarea

DECIZIE:

Art. 1. — Se respinge Cererea înregistrată la Colegiul Fizioterapeuților cu nr. /

Art. 2. — Prezenta decizie se comunică, cu sediul social în orașul, județul/sectorul, str. nr., bl., sc., et., ap., CUI/CIF....., reprezentat de, în calitate de

Colegiul Fizioterapeuților

Președinte

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA

HOTĂRÂREA din 7 martie 2023

în Cauza Stoicu împotriva României

(Cererea nr. 25.598/18)
Strasbourg

Hotărârea este definitivă. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Stoicu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din: Faris Vehabović, președinte, Iulia Antoanella Motoc, Branko Lubarda, judecători, și Crina Kaufman, grefier adjunct de secție a.i.,

având în vedere Cererea (nr. 25.598/18) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Lucian Viorel Stoicu („reclamantul”), născut în 1962 și domiciliat în Vinga, reprezentat de S. Telbis, avocat în Timișoara, a sesizat Curtea la 23 mai 2018, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”),

având în vedere decizia de a aduce prezenta cerere la cunoștința Guvernului român („Guvernul”), reprezentat de agentul guvernamental, doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe,

având în vedere observațiile părților,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 7 februarie 2023,

pronunț prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Prezenta cerere privește condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea cu suspendarea executării pedepsei, pronunțată împotriva reclamantului de Curtea de Apel Timișoara, după ce persoana în cauză fusese achitată în primă instanță de Tribunalul Arad. Reclamantul se plânge că a fost condamnat fără o examinare directă a probelor și fără a fi audiat, deși fusese achitat în primă instanță pe baza aceluiași probe.

I. Achitarea reclamantului în primă instanță

2. Prin Sentința penală din 4 aprilie 2017, Tribunalul Arad a dispus achitarea reclamantului. Instanța a constatat că reclamantul, în calitate de agricultor, a depus, la 14 mai 2013, o cerere de acordare a unei subvenții pentru suprafața de 46,71 de hectare de teren agricol care îi aparținea în parte și că, potrivit adeverinței ce conținea date extrase din registrul agricol, acesta cultiva terenuri aflate pe teritoriul comunei Vinga. Tribunalul a subliniat că această cerere era însoțită de documente doveditoare, inclusiv titlurile de proprietate asupra terenurilor în cauză și contractele de comodat pentru parcelele agricole aparținând altor persoane decât reclamantul, că a făcut obiectul unor controale administrative înainte de a fi aprobată, la 10 octombrie 2013, de Centrul Județean Arad al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură („APIA”) și că acest centru a plătit subvenția în trei tranșe, în perioada octombrie 2013—februarie 2014. Potrivit acestei sentințe, subvenția obținută reprezenta un quantum de 139,17 euro (EUR) per hectar, înmulțită cu numărul de hectare declarate, adică aproximativ 6.500 EUR în total.

3. Ca răspuns la rechizitoriul parchetului, prin care acesta din urmă a solicitat condamnarea reclamantului din cauza prezentării pentru o parte din terenurile agricole declarate în cererea sa a unor contracte de comodat false, tribunalul a considerat că, din probele administrate și în special din adeverința ce conținea date extrase din registrul agricol și din declarațiile făcute în fața tribunalului de către proprietarii terenurilor în cauză, reiese că reclamantul exploatarea efectiv aceste terenuri, îndeplinind astfel condiția necesară pentru obținerea subvenției. Prin urmare, acesta a considerat că, în pofida existenței unor contracte de comodat false (cu privire la care s-a constatat că nu fuseseră falsificate cu semnătura reclamantului), parchetul nu a reușit să dovedească faptul că persoana în cauză acționase cu rea-credință pentru a obține subvenția în cauză. În opinia instanței, legea penală prevedea o condiție privind existența unei intenții directe, în absența căreia

nu erau întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la articolul 18¹ din Legea nr. 78/2000. În această privință, tribunalul a precizat că organelor judiciare le revenea sarcina de a prezenta probe care să demonstreze că reclamantul a acționat cu rea-credință, în caz contrar fiind prezumată buna sa credință.

II. Condamnarea reclamantului

4. Parchetul și APIA au contestat sentința Tribunalului Arad în fața Curții de Apel Timișoara. Procesul în fața acesteia a avut loc la 24 octombrie 2017, în absența reclamantului. La proces, parchetul a solicitat audierea a doisprezece martori ai acușării. Curtea de apel a respins această cerere, considerând că „nu se contestă starea de fapt reținută de prima instanță, nu sunt contestate declarațiile date de cei 12 martori”.

5. La 24 octombrie 2017, reclamantul a fost condamnat de Curtea de Apel Timișoara la doi ani și o lună de închisoare cu suspendarea executării pedepsei pentru obținerea pe nedrept a unei subvenții provenite în mare parte de la bugetul Uniunii Europene alocat susținerii agriculturii, faptă incriminată la articolul 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. În versiunea care era în vigoare la momentul faptelor, această dispoziție legislativă prevedea următoarele:

„Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.”

6. După ce a reexaminat, doar pe baza probelor aflate la dosar, temeinicia acușărilor formulate împotriva reclamantului, curtea de apel a pronunțat împotriva acestuia, în temeiul articolului 18¹ din Legea nr. 78/2000 și al articolului 326 din Codul penal, o condamnare la o pedeapsă de doi ani și o lună de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, însoțită de o pedeapsă accesorie și o pedeapsă complementară constând în interzicerea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pentru fals în declarații. De asemenea, reclamantul a fost obligat, sub aspect civil, să ramburseze subvenția care i-a fost plătită de APIA.

7. În decizia sa, curtea de apel a considerat că intenția directă a reclamantului putea fi dedusă în mod rezonabil din faptul că acesta știa că subvenția nu putea fi acordată decât pe baza unor documente doveditoare, și anume contractele de comodat și datele din registrul agricol. Prin urmare, aceasta

a concluzionat că, în speță, a fost îndeplinită condiția privind existența unei intenții directe, impusă de legea penală în ceea ce privește infracțiunea prevăzută la articolul 18¹ din Legea nr. 78/2000.

MOTIVAREA CURȚII

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenție

8. Constatând că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate în sensul art. 35 din Convenție, Curtea îl declară admisibil.

9. Principiile generale relevante pentru capătul de cerere formulat în prezenta cauză au fost rezumate în Hotărârea *Július Pór Sigurbórsson împotriva Islandei* (nr. 38.797/17, pct. 30—38, 16 iulie 2019).

10. Rezultă în special că, în opinia Curții, atunci când o instanță de control judiciar este competentă să analizeze atât situația de fapt, cât și chestiunile de drept și să studieze în ansamblu problema vinovăției, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis actul considerat drept infracțiune (*Ekbatani împotriva Suediei*, Hotărârea din 26 mai 1988, seria A, nr. 134, p. 14, pct. 32, *Constantinescu împotriva României*, nr. 28.871/95, pct. 55, CEDO 2000-VIII).

11. În speță, Curtea observă de la bun început că nu se contestă faptul că, după ce a fost achitat în primă instanță (*supra*, pct. 2), reclamantul a fost condamnat de Curtea de Apel Timișoara doar pe baza unei reinterpretări de către aceasta a probelor care fuseseră administrate în primă instanță (*supra*, pct. 4), fără să îl fi ascultat pe reclamant în persoană și fără să fi examinat direct aceste probe, în pofida cererii formulate în acest sens de parchet (*supra*, pct. 4).

12. Elementele de probă pe care Curtea de Apel Timișoara a trebuit să le analizeze pentru a se pronunța cu privire la vinovăția reclamantului aveau, în esență, un caracter faptic, această instanță fiind sesizată să stabilească dacă reclamantul a acționat sau nu cu rea-credință la momentul depunerii cererii de solicitare a unei subvenții (a se vedea pct. 7 de mai sus, în raport cu pct. 4 de mai sus) (a se vedea, între altele, *Spînu împotriva României*, nr. 32.030/02, pct. 56, 29 aprilie 2008, și *Andreescu împotriva României*, nr. 19.452/02, pct. 65—70, 8 iunie 2010).

13. Având în vedere miza aflată în joc pentru reclamant, Curtea nu este convinsă că probele reținute de instanța de apel pentru condamnarea persoanei în cauză, în cadrul deciziei sale de infirmare a achitării pronunțate în primă instanță, puteau fi soluționate, în cadrul unui proces echitabil, fără o examinare

directă a probelor și, în special, fără audierea în persoană a reclamantului (*Dănilă împotriva României*, nr. 53.897/00, pct. 35—42, 8 martie 2007, *Ghincea împotriva României*, nr. 36.676/06, pct. 44—52, 9 ianuarie 2018, și, a contrario, *Ignat împotriva României*, nr. 17.325/16, pct. 47—59, 9 noiembrie 2021, în care reclamantul a fost într-adevăr audiat de instanța de apel care a infirmat decizia de achitare a acestuia în special pe baza altor probe decât cele testimoniale). Dimpotrivă, aceasta consideră că, în speță, o examinare directă a probelor de către instanța de apel era de natură să influențeze modul în care această instanță trebuia să aplice dreptul intern faptelor din cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kashlev împotriva Estoniei*, nr. 22.574/08, pct. 47—48, 26 aprilie 2016).

14. În sfârșit, trebuie reamintit faptul că instanța de apel era obligată să ia măsurile necesare pentru a asigura un proces echitabil, chiar dacă reclamantul nu a formulat o cerere prin care solicita în mod expres să fie ascultat (a se vedea, între altele, *Găitănaru împotriva României*, nr. 26.082/05, pct. 34, 26 iunie 2012, *Mischie împotriva României*, nr. 50.224/07, pct. 39, 16 septembrie 2014, și *Július Pór Sigurbórsson*, citată anterior, pct. 40).

15. Prin urmare, Curtea apreciază că condamnarea reclamantului în apel, fără ca acesta să fi fost audiat de instanța de apel și deși fusese achitat în primă instanță, nu a respectat cerințele unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție.

16. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 din Convenție.

Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

17. Reclamantul solicită 12.000 de euro (EUR) pentru toate prejudiciile materiale și morale pe care susține că le-a suferit, sumă care include subvenția de 6.500 EUR pe care a trebuit să o ramburseze ca urmare a condamnării sale. De asemenea, acesta solicită suma de 450 EUR pentru cheltuielile de judecată pe care pretinde că le-a suportat în cadrul procedurii desfășurate în fața instanțelor interne.

18. Guvernul consideră că o constatare a încălcării ar constitui, în sine, o reparație echitabilă suficientă.

19. Curtea nu observă nicio legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciul material pretins. În consecință, respinge cererea formulată cu acest titlu. În schimb, acordă reclamantului 4.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit.

20. În plus, ținând seama de elementele din dosar și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantului suma de 450 EUR pentru cheltuielile de judecată ocazionate de procedura desfășurată în fața instanțelor interne, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 din Convenție;
3. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:

- (i) 4.000 EUR (patru mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;
- (ii) 450 EUR (patru sute cincizeci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit pentru această sumă, cu titlu de cheltuieli de judecată;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 7 martie 2023, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE
FARIS VEHAHOVIĆ

Grefier adjunct a.i.,
Crina Kaufman

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

